

17. 3. 2024–24. 3. 2024 * LIV * 2269

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

5. POSTNA, TIHA NEDELJA

»Oče, poveljaj svoje ime!« Dokler čutimo Boga le kot Gospodarja, se bo naše vere držala barva strahu in zato tudi neodločnosti v iskanju njegove volje. Njegove zapovedi bomo čutili bolj kot ukaze in manj kot usmerjanje v zdravo življenje. Ko se spominjamo njegovih zavez s človeškim rodом, bomo opazili, da Bog ravna z nami kot Oče, ki vzgaja svoje otroke k zreli in trezni odraslosti, k resnični svobodnosti duha. Njegova zaveza je vedno pot reševanja človeka in pomeni težnjo k ohranjanju povezanosti in solidarnosti med Bogom in človekom. Bog navdihuje in varuje človeka, če ta izpolnjuje svoje dolžne obveze, ki jih je v zavezi obljubil. Tudi ko je Bog sklepal zavezo z enim človekom, z Noetom ali kasneje z Abrahamom, jo je vedno sklepal za vse ljudstvo. Izrazite se je to pokazalo v zavezi na Sinaju, ko je Mojzes le predstavnik naroda, posrednik med Bogom in ljudstvom, ki naj ga vodi in vzgaja za svobodno življenje v obljubljeni deželi. In Mojzes je res vse svoje življenje žrtvoval za to zavezo, za služenje narodu. V tem je omagal, umrl

prav na robu te dežele. Jeremija pa je s preroškim duhom pokazal, da zaveza rodi svojo pravo vrednost šele, ko jo sprejemamo in izpolnjujemo s prepričanim srcem in ne le po besedi. Takrat se v polnosti pokaže moč človekovega zaupanja Božji besedi in njegovi volji, ki želi pripeljati človeka preko preizkušenj do odrešenja in veličastva poveličanja. Zato ima Jezus kot novi Mojzes višjo in zahtevnejšo nalogo: privedi te, ki hodijo za njim, v Očetovo življenje. Zato svojemu življenju in delu za ljudi dodaja še svojo smrt, da je daritev zvestobe Očetu popolna in more tudi Oče v polnosti uresničiti svojo zavezo: poveljati prej minljivega in grešnega človeka v čudovitost Božjega veličastva. Človek je poveljčan, zaobjet, presrečen v Božji ljubezni. Božja modrost in ljubezen se v njem razodevata, da se čudijo in ga občudujejo angeli. Bog se vedno spominja, živi to svojo zavezo, ki jo je za nas sklenil v svojem Sinu, Sin jo vedno uresničuje, mi pa se v njem učimo vedrega zaupanja in pogumne zvestobe.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Sedma kateheza: Mojzesova molitev

Ko Bog pokliče Mojzesa, je ta ubežnik. Kot mladenič se je postavil v bran zatiranih, a je kmalu odkril, da kljub dobrim namenom iz njegovih rok ne prihaja pravičnost, ampak nasilje. Njegove sanje o slavi so se razblinile: ne čaka ga več uspešna kariera, zapravil je vse svoje prilike in zdaj pase čredo, ki sploh ni njegova. A prav tam, v tišini midjanske puščave, ga Bog pokliče iz gorečega grma: »Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov« (2 Mz 3,6) in ga vabi, naj ponovno poskrbi za izraelsko ljudstvo. Mojzes ugovarja s svojimi strahovi in pomisleki: ni vreden tega poslanstva, ne pozna Božjega imena, Izraelci mu ne bodo verjeli, jeclja ... Beseda, ki se najpogosteje pojavi na Mojzesovih ustnicah, v vsaki molitvi, ki jo nameni Bogu, je vprašanje: »Zakaj?« Zakaj si me poslal? Zakaj hočeš osvoboditi to ljudstvo? Zakaj?

Kljub temu da ima strahove in ugovore, pa nikoli ni prekinil tesnih vezi solidarnosti s svojim ljudstvom, zlasti v uri skušnjave in greha. Vedno je navezan na ljudstvo. Res je, da je tako velik prijatelj Boga, da se lahko z njim pogovarja iz obličja v obličje; ostal pa bo tudi velik prijatelj ljudi, čutil bo usmiljenje zaradi njihovih grehov in skušnjav. Mojzes ne zavrača Boga in ne svojega ljudstva. Ni avtoritaren in oblasten voditelj, kljub svojemu privilegiranemu položaju je človek ljudstva.

Mojzesu najbolj lasten način molitve je torej sredniška molitev. Njegova vera v Boga gre z roko v roki s čutom, ki ga goji do svojih ljudi. Običajno ga upodablja z rokami, stegnjenimi

kvišku, k Bogu, kakor da bi s svojo osebnostjo naredil most med nebom in zemljo. Celó v najtežjih trenutkih, celo takrat, ko ljudstvo odkloni Boga in njega ter si naredi zlato tele, Mojzes ne zapusti svojih ljudi. »Moje ljudstvo je,« pravi Bogu: »To ljudstvo je zagrešilo velik greh. Naredili so si boga iz zlata. In zdaj, ko bi ti odpustil njihov greh! Če pa ne, prosim, izbriši mene iz svoje knjige, ki si jo napisal!« (2 Mz 32,31-32). Je most, posrednik med obojim: ljudstvom in Bogom; ne prodaja svojega ljudstva, da bi sebe rešil, ni povzpetic.

Prava molitev, ki jo verniki gojijo v svojem duhovnem življenju, je zato podobna Mojzesovi. Čeprav doživljajo človeške pomanjkljivosti in oddaljenost od Boga, v molitvi ljudi ne obsojajo in jih ne zavračajo. Drža priprošnje je lastna svetnikom, ki posnemajo Jezusa in so »mostovi« med Bogom in njegovim ljudstvom. Mojzes je bil v tem smislu Jezusov največji prerok, naš zagovornik in priprošnjik. Je podoba Jezusa posrednika, ki danes moli za nas, posreduje za nas.

Mojzes nas spodbuja, naj molimo z enako gorečnostjo kot Jezus, naj pos-

redujemo za svet in se spomnimo, da ta kljub vsem svojim slabostim vedno pripada Bogu. Vsi pripadajo Bogu. Tudi najhujši grešniki, najbolj hudobni ljudje, najbolj pokvarjeni voditelji so Božji otroci in Jezus to čuti in posreduje za vse. In svet živi in uspeva zah-

valjujoč blagoslovu pravičnih, molitvi usmiljenja, ki se neutrudno dviguje za ljudi, na vsakem kraju in v vsakem času. Pomislimo na Mojzesa, posrednika, kadar bomo hoteli koga obsoditi in se v sebi razjeziti. Namesto da se jeziš na nekoga, pojdi in prosi zanj.

VESELJE IN TRPLJENJE

V Kristusovi velikonočni skrivnosti se prepletajo trpljenje in veselje, smrt in vstajenje. In kakor se velikonočna skrivnost ne izčrpa s Kristusovim trpljenjem in smrtjo, ampak se skozi trpljenje in smrt dviga v veselje vstajenja, tako se krščansko življenje skozi težave in bridkosti nenehno usmerja k večnemu veselju. Človek čuti potrebo, da bi bil rešen greha in tudi njegovih posledic: trpljenja in smrti. Izven evangelija je ta bridka stvarnost nerazrešljiva uganka, ki človeka tlači. Samo Kristus jo more osvetliti in narediti sprejemljivo. Ko je trpel za nas, nam je dal ne samo zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah, ampak nam je tudi odprl pot: če po njej hodimo, postaneta življenje in smrt posvečena in dobita nov smisel. Trpljenje so vrata, ki človeka vodijo v Gospodovo velikonočno skrivnost; ni mogoče imeti deleža pri

Kristusovem vstajenju, če poprej ne trpimo in ne umremo z njim.

Toda trpljenje se človeku upira, ker je bil ustvarjen za srečo: in Bog ne zametuje njegovega zdihovanja. Jezus ni nikoli zavračal stiskanih, ki so se zatekali k njemu; včasih je preizkušal njihovo vero in je z njimi na videz trdo ravnal, a jih je nazadnje le uslišal. Sicer pa tudi tedaj, ko Bog ne olajša trpljenja, ampak dovoli, da se človek še naprej muči, le-ta ne sme izgubiti zaupanja vanj. Samo Bog ve, kaj je resnično dobro za vsakega. Nekatere stiske in težave, ki se s človeškega stališča zdijo nespametne in krivične, imajo natanko določeno mesto v Božjih načrtih. Od tega, kako jih človek sprejme, je lahko odvisno njegovo osebno zveličanje kakor tudi zveličanje mnogih bratov. »Tistim, ki Boga ljubijo, vse pripomore k dobremu« (Rm 8, 28).

Iz: V prijateljstvu z Bogom

DOGODKI PRED NAMI

- **V torek, 19. 3.**, bomo obhajali slovesni praznik sv. Jožefa. Svete maše bodo po prazničnem redu, ob 9.00 bo maševal godovnjak, stolni prošt Jožef Lap. Začenjamo teden družine.
- **V četrtek, 21. 3.**, bo po večerni sveti maši ob 19.15 v župnišču predavanje ge. Alenke Puhar, Furlani in njihova pot skozi gosto noč. Lepo vabljeni!
- **V soboto, 23. 3.**, bomo obhajali liturgični praznik Marijinega oznanjenja.
- **Na cvetno nedeljo, 24. 3.**, bo pri vseh svetih mašah blagoslov zelenja. Slovesen blagoslov s procesijo ob 9.00 bo vodil škof dr. Anton Jamnik. Zberemo se na nadškofijskem dvorišču.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 17. 3.:** 5. postna, tiha nedelja
- **Ponedeljek, 18. 3.:** sv. Ciril Jeruzalemski, škof, cerkveni učitelj
- **Torek, 19. 3.:** sv. Jožef, slovesni praznik
- **Sreda, 20. 3.:** sv. Martin iz Brage, škof
- **Četrtek, 21. 3.:** sv. Serapion, škof, mučenec
- **Petek, 22. 3.:** sv. Lea, spokornica
- **Sobota, 23. 3.:** Marijino oznanjenje, liturgično praznovanje
- **Nedelja, 24. 3.:** CVETNA NEDELJA

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNICI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30.

Lepo vabljeni!

VABLJENI NA

kateheze

ZA MLADE IN ODRASLE

OKUSITE IN POGLEJTE,
KAKO JE GOSPOD DOBER.

PS 34,9

KATEHEZE BODO POTEKALE VSAKO NEDELJO IN ČETRTEK
OB 19.30 V ŽUPNIŠČU LJUBLJANSKE STOLNICE.
ZAČELI BOMO 1. 2. 2024.

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

